

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia maja 2015 r.

[REDACTED]

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 4 F / 15

w sprawie udzielenia interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej

Na podstawie art. 10 ust.1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko spółki [REDACTED] z siedzibą w [REDACTED] przedstawione we wniosku z dnia 14 kwietnia 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 17 kwietnia 2015 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

████████████████████ z siedzibą w ██████████ – zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn. zm.), który wpłynął do tut. organu w dniu 17 kwietnia 2015 r. W dniu 14 kwietnia 2015 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca rozważa rozpoczęcie działalności gospodarczej polegającej na produkcji nowoczesnych, czterosuwowych silników spalinowych, wykorzystywanych w przemyśle ogrodniczym, tj. m. in. do kosiarek, pilarek łańcuchowych, traktorów ogrodowych, odśnieżarek spalinowych, glebogryzarek ogrodniczych. Końcowym etapem procesu produkcyjnego, poprzedzającym sprzedaż gotowych silników do odbiorów byłoby przeprowadzenie tzw. *hot tests* – tj. testów wybranych egzemplarzy z każdej partii silników pod obciążeniem, w warunkach możliwie najbardziej zbliżonych do rzeczywistych warunków pracy. Celem tych testów jest m. in. wczesne wykrycie ewentualnych wad i usterek, weryfikacja spełnienia norm emisji spalin oraz ocena zużycia poszczególnych podzespołów. W trakcie testów silniki byłyby zasilane paliwem, takim jak stosowane w pojazdach mechanicznych (benzyny silnikowe np. PB 95, PB 98, PB 100). Paliwo konieczne do przeprowadzenia testów Wnioskodawca planuje pozyskiwać bezpośrednio od dystrybutora z Niemiec, w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Wnioskodawca nie zamierza wykorzystywać paliwa w żadnym innym celu, niż dla potrzeb opisanych powyżej testów. W szczególności Wnioskodawca nie będzie dokonywał sprzedaży paliwa (będzie ono w całości zużywane podczas testów, tj. w ramach procesu produkcyjnego na potrzeby własne Wnioskodawcy).

Wobec tak opisanego przyszłego stanu faktycznego Wnioskodawca sformułował pytanie.

Czy w rozważanej sytuacji Wnioskodawca nabywając wewnątrzwspólnotowo paliwo będzie handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy, a w konsekwencji, czy będzie zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej zgodnie z art. 5 oraz art. 21b ust. 1 ustawy?

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił również swoje stanowisko.

Zdaniem Wnioskodawcy nabywanie wewnątrzwspólnotowe paliwa, wykorzystywanego następnie w całości w procesie produkcyjnym nie będzie powodowało uzyskania przez Wnioskodawcę statusu handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy, a w konsekwencji, nie będzie ona zobowiązana do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej zgodnie z art. 5 oraz art. 21b ust. 1 ustawy.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, Wnioskodawca wskazał dwa zasadnicze rodzaje obowiązków, tj. obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obowiązek uiszczania opłaty zapasowej. Obowiązki te obciążają przedsiębiorców będących producentami lub handlowcami w rozumieniu ustawy o zapasach. W oparciu o definicje ustawowe producenta (art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach) oraz handlowca (art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach) Wnioskodawca podniósł, że elementem kluczowym i koniecznym do zaliczenia danego podmiotu do jednej z ww. kategorii jest prowadzenie przez niego działalności gospodarczej ukierunkowanej na uzyskiwanie bezpośrednich dochodów z produkcji bądź też handlu paliwami. Wniosek ten, zdaniem Wnioskodawcy, potwierdza zarówno wykładnia gramatyczna, jak i celowościowa analizowanych przepisów.

W ocenie Wnioskodawcy, nie ma żadnych wątpliwości, że w rozpatrywanym zdarzeniu przyszłym nie będzie on producentem w rozumieniu ustawy – nie będzie ani produkować paliw ani też zlecać ich produkcji innym podmiotom. Wnioskodawca nie będzie także spełniać wymogów, koniecznych do zaliczenia go do kategorii handlowców. Zgodnie z definicją legalną zawartą w art. 2 pkt 19 ustawy, aby uznać dany podmiot za handlowca, musi on:

- prowadzić działalność gospodarczą ukierunkowaną na uzyskiwanie przychodów z

- dokonywania przywozu ropy naftowej lub paliw.

Dopiero łączne spełnienie obydwu ww. przesłanek będzie skutkowało nabyciem statusu handlowca.

Nadto, w oparciu o definicje ustawowe przywozu (art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach) i nabycia wewnątrzspółnotowego (art. 2 pkt 9) oraz ujęcie przez ustawodawcę w katalogu produktów naftowych w art. 2 pkt 2 benzyny silnikowej, Wnioskodawca stwierdził, że w rozważanym zdarzeniu przyszłym będzie dokonywał przywozu w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach.

Jednocześnie Wnioskodawca podniósł, że nie będzie on spełniał drugiej z ww. przesłanek, wymaganych przez ustawę o zapasach do uzyskania statusu handlowca, albowiem nie będzie ona prowadziła działalności gospodarczej ukierunkowanej bezpośrednio na uzyskiwanie przychodu z przywozu paliw. Powołując się na przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej Wnioskodawca wskazał, że aby uznać określone czynności za działalność gospodarczą, musi ona przede wszystkim prowadzić do powstania określonego towaru/usługi, których sprzedaż generuje bezpośredni przychód po stronie przedsiębiorcy. W ocenie Wnioskodawcy nabywanie towarów (w rozważanym stanie faktycznym: wewnątrzspółnotowe nabywanie paliwa) zużywanych następnie w całości w procesie produkcyjnym i nie wchodzących w skład gotowego wyrobu, z którego sprzedaży Wnioskodawca zamierza uzyskiwać przychody nie spełnia wyżej wymienionych kryteriów. Wniosek ten, w ocenie Wnioskodawcy, potwierdzają także objaśnienia zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD). W załączniku do rozporządzenia ustawodawca wskazuje między innymi, że działalność ma miejsce wówczas, gdy czynniki takie jak: wyposażenie, siła robocza, technologia produkcji, sieci informacyjne lub produkty są powiązane w celu wytworzenia określonego wyrobu lub wykonania usługi oraz że działalność może polegać na prostym procesie, ale również całego szeregu „pod-procesów” - jeżeli proces produkcyjny jest zorganizowany jako zintegrowany szereg elementarnych działalności, całość jest traktowana jako jedna działalność. Nadto, ustawodawca wyróżnił również wyraźnie poszczególne „poziomy” działalności, którymi są działalność przeważająca, działalność drugorzędna i działalność pomocnicza. Powołując się na treść rozporządzenia, jak również przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 696/93 z dnia 15 marca 1993r. w sprawie jednostek statystycznych do celów obserwacji i analizy

systemu produkcyjnego we Wspólnocie Wnioskodawca wskazał, że w rozważanym stanie faktycznym nie będzie on handlowcem w rozumieniu ustawy, a w konsekwencji nie będzie obowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obligatoryjnych paliw oraz odprowadzania opłaty zapasowej.

Jakkolwiek bowiem faktycznie Wnioskodawca zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo paliwo, to działania te będą miały charakter wyłącznie pomocniczy względem planowanej działalności (tj. produkcji oraz sprzedaży silników spalinowych do urządzeń ogrodniczych) i Wnioskodawca nie będzie prowadził działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw w rozumieniu ustawy.

Wnioskodawca wskazał również, że przyjęcie odmiennej wykładni przedmiotowych regulacji prowadziłyby do wniosków nie tylko sprzecznych z zamierzeniami ustawodawcy, ale także mogących prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa publicznego. Jeżeli bowiem uznać, że każde wewnątrzspółnotowe nabycie paliwa – także w sytuacji gdy będzie ono stanowiło jedynie jedną z wielu czynności pomocniczych, wspomagających działalność, nie będzie dokonywana jego dalsza odsprzedaż i zostanie ono w całości wykorzystane w procesie produkcyjnym – powoduje uzyskanie statusu „handlowca”, to w konsekwencji handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach byłby każdy przedsiębiorca, który na przykład zatankował w innym państwie UE paliwo i nie zużył go w całości przed powrotem do Polski, w związku z czym trudna nawet do oszacowania liczba podmiotów byłaby zobowiązana nie tylko do uiszczania opłaty zapasowej, ale przede wszystkim do przechowywania obowiązkowych rezerw paliwa. Czynności takie stanowią bowiem, zarówno na gruncie przepisów o podatku od towarów i usług, jak i o podatku akcyzowym, wewnątrzspółnotowe nabycie towarów, albowiem definicja jest bardzo szeroka. O ile jednak we wskazanych przepisach ten przypadek nabycia został wprost wyłączony od opodatkowania na mocy przepisów szczególnych, to analogicznej regulacji brak jest w przepisach ustawy o zapasach. Wychodząc z założenia o racjonalności ustawodawcy i kompletności regulacji ustawowych należy uznać, że jego zamierzeniem było zatem, aby wskazane przepisy ustawy interpretować w ten sposób, że dotyczą one wyłącznie podmiotów, które produkują lub handlują produktami i osiągają z tego tytułu bezpośrednio zyski (to jest wykonują działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw).

Mając na uwadze powyższe Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie będąc handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy nie będzie zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej zgodnie z art. 5 oraz art. 21b ust. 1 ustawy.

Organ zważył, co następuje.

W zakresie, w którym wniosek obejmował żądanie wydania interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw – Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydał w dniu maja 2015 r. Postanowienie Nr [REDAKTOWANE] o odmowie wszczęcia postępowania.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców oraz agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych. Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że

koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną „handlowca”, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n ustawy o zapasach, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n ustawy o zapasach, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 2 u.s.d.g. działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Definicja legalna działalności gospodarczej obejmuje zatem swym zakresem znaczeniowym nie tylko cechę zarobkowości, ale również musi być prowadzona w sposób zorganizowany i ciągły. Zarobkowy charakter działalności gospodarczej

oznacza, że zamiarem, celem jej podjęcia jest osiągnięcie zysku. Zysk z kolei należy definiować jako nadwyżkę przychodów nad stratami. Należy przy tym liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia – jako efekt końcowy, ale również w ramach zorganizowania formalnego (wyboru formy prawnej) oraz ciągłości (tak: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2009 r., sygn. akt III SA/Po 374/0). Zorganizowanie jako cecha działalności gospodarczej oznacza, że jej wykonywanie jest zaplanowane pod względem prawnym i faktycznym. Można wskazać na materialny i formalny aspekt zorganizowania działalności. Formalne zorganizowanie działalności gospodarczej należy rozumieć jako prawnie określony zakres obowiązków związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą. Należy tutaj zaliczyć rejestrację działalności gospodarczej, zgłoszenia podatkowe oraz statystyczne, obowiązki związane z ubezpieczeniem społecznym, konieczność prowadzenia działalności gospodarczej w określonej formie organizacyjno-prawnej, konieczność uzyskania określonych aktów administracyjnych, tj. koncesji, zezwolenia. Natomiast jeśli chodzi o warunki materialne, to wymienia się listę czynności organizacyjnych w zakresie uzyskania środków finansowych na podjęcie działalności gospodarczej, zatrudnienia pracowników, wynajęcia czy też zakupu lokalu. Te wszystkie wskazane czynności organizacyjne jednoznacznie przesądzają, iż działalność gospodarcza jest aktywnością, która nie ma charakteru przypadkowego. Natomiast ciągłość działalności gospodarczej należy wiązać z regularnie występującymi, powtarzającymi się i trwającymi czynnościami. Przeciwnieństwem ciągłości działalności są czynności wykonywane okazjonalnie, jednorazowo, sporadycznie. Nie należy jednak ciągłości utożsamiać z koniecznością wykonywania działalności gospodarczej bez przerwy. Z punktu widzenia ciągłości działalności gospodarczej istotny staje się zamiar powtarzalności określonych czynności w celu osiągnięcia dochodu (tak: wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2011 r., II OSK 333/11).

Wnioskodawca we wniosku wskazał, że zamierza dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego paliwa, które jest ściśle powiązane z innym rodzajem działalności gospodarczej prowadzonej przez Wnioskodawcę, a mianowicie z produkcją silników do kosiarek, pilarek łańcuchowych, traktorów ogrodowych,

odśnieżarek spalinowych, glebogryzarek ogrodniczych. Nie można zatem wywieść z opisu przyszłego zdarzenia zaprezentowanego przez Wnioskodawcę, że dokonywanie nabycia wewnątrzwspólnotowego benzyny silnikowej nie jest wykonywane w ramach działalności gospodarczej w rozumieniu przepisu art. 2 u.s.d.g.

Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w zakresie interpretacji definicji legalnej handlowca, to jest wymogiem, że łącznymi przesłankami uznania za handlowca jest prowadzenie działalności gospodarczej ukierunkowanej na uzyskiwanie przychodów oraz że przychody te pochodzą z dokonywania przywozu ropy naftowej lub paliw. Pojęcie handlowca pojawiło się w obrocie prawnym dotyczącym problematyki zapasów obowiązkowych jako ustawowa definicja legalna wraz z wejściem w życie ustawy o zapasach, tj. w 2007 r. W poprzednim stanie prawnym, w którym obowiązywała w tym zakresie ustawa z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, ustawodawca określał przedsiębiorców zajmujących się przywozem paliw w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu mianem „przywożących” (art. 16 ust. 1 pkt 2 tej ustawy). Oznacza to, że z chwilą dokonania przywozu na terytorium Polski ropy naftowej lub paliw przedsiębiorca staje się handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach, a to z kolei oznacza, że zgodnie art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach jest obowiązany ponosić koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych poprzez uiszczanie opłaty zapasowej. System zapasów obowiązkowych w Polsce jest systemem, który kompleksowo został uregulowany w ustawie o zapasach i w tym zakresie posługuje się własnymi definicjami legalnymi a definicja „przywozu” powinna być odczytywana łącznie z definicją „handlowca”. Zakres podmiotowy i przedmiotowy regulacji obejmującej system zapasów obowiązkowych i wynikający z niego obowiązek ponoszenia kosztów opłaty zapasowej został tak skonstruowany, iż to właśnie przywóz, czyli sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu przesądza o powstaniu obowiązku ponoszenia kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych poprzez uiszczanie opłaty zapasowej. Należy podnieść, że obowiązek uiszczania opłaty zapasowej przez handlowców jest niezależny od obowiązku podatkowego w zakresie podatku akcyzowego oraz podatku

od towarów i usług. W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstryuuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na sprowadzeniu ropy naftowej lub paliw na terytorium RP. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Posłużenie się przez ustawodawcę odesłaniem do ustawy o podatku akcyzowym w zakresie pojęcia „przemieszczenie” nie oznacza, że ustawodawca wiąże obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej z obowiązkiem podatkowym z tytułu akcyzy. Ustawodawca w definicji „nabycia wewnątrzspółnotowego” w ustawie o zapasach kładzie nacisk na czynność przemieszczenia wyrobu z terytorium innego państwa członkowskiego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dla systemu zapasów interwencyjnych nie jest bowiem istotne, kto jest podmiotem obowiązany z tytułu wskazanych podatków. Pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej na tle przepisów ustawy o zapasach jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP a powstanie tego obowiązku jest niezależne od tego, czy nabycie wewnątrzspółnotowe znajduje przełożenie w sferze publicznoprawnej w zakresie podatków akcyzowego lub od towarów i usług. Nie ma przy tym również znaczenia, czy działalność w tym obszarze stanowi działalność przeważającą, drugorzędną czy też przywóz realizowany jest w celu wsparcia działalności przeważającej lub drugorzędnej (czyli następuje w ramach działalności pomocniczej, a zatem służy wyłącznie jednostce, nakłady na działalność pomocniczą stanowią koszt jednostki a efekt końcowy nie stanowi części produktu finalnego jednostki i nie generuje nakładów brutto na środki trwałe, stosownie do pkt 3.10 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), Dz. U. Nr 251, poz. 1885, z późn. zm.).

Przenosząc powyższą analizę przepisów na grunt przedstawionego zdarzenia przyszłego należy stwierdzić, że po stronie Wnioskodawcy, w przypadku sprowadzania paliwa do przeprowadzenia testów produkowanych przez siebie wyrobów bezpośrednio od dystrybutora z Niemiec, w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, powstanie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej, na zasadach określonych w ustawie o zapasach.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie
do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.

